

BALAJTI MENNYORSZÁG;
/Szavaltatott a ref. énekkar 1918. dec. 26.-i mulatságán./

Érdemes közönség! Künn a kocsiszinben,
Repülőgépem áll utazásra készen.
Meg van abrakolva, meg van vakargatva,
Fel van kötve szépen csombékra a farka.
Repülünk fel vele a szép mennyországba.

De amig elhagynánk ezt a görbe földet,
Balajt községében nézzünk szét egy cseppet.
Kezdjük mindjárt ela falu elejénél,
Álljunk meg egy kicsit a kovácsműhelynél.
Akarunk-e vagy nem? Biz itt meg kell állnunk,
Mert nyakig sülyed el a sárba a lábunk.
Innentől elkezdve fel az iskoláig
Ember, ki egy szuszra gyalogszer elmászik.
Az iskolától a templomig sincs járda,
Pedi tanító úr ezt sokszor megjárja.
Szeretne mindenképp a tetején járni,
Ámde akkor jó lessz, míg "elfagy" megvárni.
Nemes, bölcs tagjai az egyháztanácsnak,
Az elfagyást tartják a legjobb járdának.
A falun végig meg dehogy is van árok,
Borivó embernek volna ez csak átok.
Miért vezetnék le a faluból a vizet?
Hisz, ez, ha összegyűl, egy várost elvihet!
Ha eljutsz végre a falu közepére,
Nem fogsz kíváncozni már többet Pöstyénbe!
Iszapfürdő díszlik ott a delelőbe
Fürödj csak meg benne, jobban leszel tőlle.
Itt van a mosókút korhadt lépcsőjével,
Hány bele esett már lefele fejével.
Ide járnak gyakran az asszonyok lányok
Azért oly hófehér tiszta a ruhájuk.
Hanem, meg kell adni-mosnak itt másra is
Mert aki ide jár, az bizony mind hamis.
Asulykoló-fával versenyt jár a nyelve,
Kit itt szóba hoznak, az oszt, meg van verve!
Amosókút nálunk a hirlap, az ujság,
A tanítót, papot itten házassítják.
Itt szidják a bírót meg a hiteseit,
A jegyző urat is innen tiszteltetik.
Gyerekszülés, halál, keresztelő, lagzi
S hogy Holländer meg a finom lelkű Maxi
Drágán mérnek mindent:
Itt hirdettetnek ki.
Ha a mosókutnak hátat fordítsz Zsuzska
Ott van szembe veled a két vizipuska.
Nyisd ki jól a szemed, mert biz, meg nem látod
Tégy fel ókulárét, s húzd arrébb a rácstot.

Vastagon van rajta mindkeztőn a rozsa,
Mert egy pár évig az Úr esője mosta.
Most ugyan cserepeš tetővel van fedve,
No de befesteni ugyan kinek volna kedve?
A bíró ur házán kint lóg a kalitka,
Rigó madár benne mostanában rítka.
Pedig annyi a lány s legény is a „kar,, -ba,
De hiába!K nincsen aki összedja.
Kopogtassunk hát be a bíró házába,
Vagy a kopogtatás most már nem is járja?
Járja biz, az, mivel így hozza az illem!
Nem kerül az pénzbe, csak úgy adják ingyen.
Az asztalfőnél ül a falu „pennája,
Mellette két bíró a „segélyt számlálja,
Szerelési díjat is fizet a tanács,
Asztalvégről nézi Sviderszki a kovács.
De a nagyközönség körülöttük hangos,
Itten, az állapotbiz, nem lehet rangos.
Megcsuszott a penna? Vagy tán sok a bankó?
Nem tom, milehet itt. De akármi: nem jó!
Gyerünk tovább innen. Menjünk az al végbe
Erre kell kimenni ugyis a pincébe.
Legcsinosabb ház itt a kondás lakása,
Sanda szemmel is néz Tanító ur rája.
Nem is járja biz, az, hogy itt a tanító
Rosszabb házban lakik, mint kinek a disznó
Jár a keze alá. Ázik a szénája,
Csupán egy akácfa ága hajlik rája.
Kisétálhatnánk már innen a határba.
A bika szénája nincsen-e beázva?
Megnézni. Sőt azt is ha, a hó elolvad
Hol kén, javítani az utat, a hidat.
Hogy szívem a bánat sokáig ne járja,
A pincekulcs itt van bent a csizmászárba!
Menjünk hát végtére a föld belsejébe
Hadd öntsek olajat kiszáradt gégémre.

.....

Felhajtogatván a koponya levéből,
Beszéljünk vigabban a szép jóvendőről:
Fiatal papunk lesz, Ifju a tanító.
Nem kell más ide, csak egy fiatal bíró!
Ugye igazam van! Ez itt az igazság!
Új életet teremt a hármast ifjuság.
Jegyző urannak is a háborus lázba,
Elkophatott már a jóliró pennája.
Ő maga is mondja, hogy meg fáradt benne,
Hogyha elengednék nyugalomba menne.
Az öreg hitesek és presbyterek
A hős honvédeknek is helyet engednek.
Hogyha jó volt vérük a hazát megvédeni.
Tudnék ők is tán a közügyet intézni.
Igy, ha az ifjúság szépen összependül
Meglássuk mennyi jó, új dolog lesz ebből.
Fel lesz töltve szépen a falu utcája,
Betonból lesz öntve a mosókut szája.
A vizipuska is újra be lesz festve,
Nem fog a rozsdától sinylődni a teste.
Lesz új tanítólak, szépen felépítve,

/vén/

XX

És a tanító ur ifju felesége,
Szép virágot ültet kiskertbe eléje.
Az új lelkipásztor gangos parókián
Beszélget majd velünk vasárnap délután.
A felkelőre és a lenyugovóra
Figyelmeztet majd egy szép új toronyóra.
Erős akarattal s vállvetett munkával
Nem hasonlik e nép soha meg magával.
A boltos is kiáll majd a boltajtóba
Nem fog haragudni az arra járóra.
Szépen megszólítja, illőn meghajolva,
„Édes szomszéduram, jöjjön be egy szóra!”,
Különbén minálunk még egyszer meglehet,
Hogy újra alakul majd egy „Szövetkezet”,
S lesz olcsó portéka s becsületes mérték.
Nem lesz petróleum, gyufa s cukor inség,
Éz a kórusból mag örökké fog állni,
Nem fogunk mi innen még haza se járni.
Az öreg Laci is örökké fog élni,
Eszendő számra fog minékünk zenélni.

.....

Ugye ne ülünk fel mostmár az erolánra?
Rátalálunk itt is a szép mennorszagra!

VLADÁR ISTVÁN

DAMAK

Hiteleségét igazolja
Fogor fajos Balajt